

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 127.658 van 30 januari 2004
in de zaak A.133.117/XIV-13.849.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 Advocaat S. DOGGEN,
 kantoor houdende te 2000 ANTWERPEN,
 De Burburestraat 6-8

tegen :

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 24 september 1977 en van Russische nationaliteit, op 18 februari 2003 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2003 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 7 januari 2003 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, naar de verzoekende partij verstuurd op dezelfde datum;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 25 februari 2003 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 27 november 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 14 januari 2004 om 14.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. VERMEIRE die, loco Advocaat S. DOGGEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van Adjunct-adviseur E. SCHOUTEN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 8 januari 2002 en verklaart zich voor de tweede maal vluchteling op 18 oktober 2002.

1.2. Op 7 januari 2003 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 31 januari 2003 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal, die de bestreden beslissing uitmaakt, is als volgt gemotiveerd :

“(…)

Op basis van de elementen uit uw dossier, bevestig ik de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse zaken waarbij u het verblijf op het grondgebied werd geweigerd.

Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag bedrieglijk is. De motieven waarop ik mijn beslissing baseer, vindt u op de volgende pagina's.

Ik meen bovendien dat u in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat u ontvlucht bent, en waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.

(…)

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

U, een Russisch staatsburger van Ingoesjetische origine vroeg op 18 oktober 2002 voor de tweede maal het statuut van vluchteling aan bij de Belgische autoriteiten. Uw eerste asielaanvraag dateert van 9 januari 2002. Op 14 februari 2002 ontving u een beslissing tot weigering van verblijf van (de) Dienst Vreemdelingenzaken. Deze beslissing tot weigering van verblijf werd bevestigd door de beslissing van het Commissariaat-generaal op 11 april 2002. U keerde niet terug naar uw land en diende zoals gezegd op 18 oktober 2002 een tweede aanvraag in.

U brengt ter ondersteuning van uw tweede asielaanvraag twee nieuwe documenten (kopieën) aan die u in uw bezit kreeg met de hulp van enkele Tsjetsjenen die in België verblijven. Het betreft een oproepingsbrief aan u gericht van de OVD in Gudermes. U heeft zelf geen idee wat

dit te betekenen heeft maar het is voor u een bewijs dat ze u niet vergeten zijn. U beweert dat het een middel is om u te kunnen oppakken en naar een filtratiekamp te sturen. Het andere nieuwe document dat u voorlegt zijn twee gekopieerde pagina's van uw (nieuw) intern paspoort. Een deel van de tweede pagina van uw paspoort was verbrand waardoor de propiska stempel niet meer leesbaar is.

Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal (dd. 23/01/03) blijkt dat er ernstig kan getwijfeld worden aan het feit dat u onafgebroken tot november 2001 in Gudermes (Tsjetsjenië) heeft gewoond. U verklaart in uw verhoor voor het Commissariaat-generaal dat u, ondanks het feit dat u steeds in Gudermes heeft gewoond, noch de dienstdoende burgemeester bij uw vertrek noch de mufti van Gudermes kent. U weet evenmin waar de hoofdmoskee van Gudermes zich bevindt ondanks het feit dat u verklaart dat u er Arabische les volgde (CGVS, verhoorverslag, p.3).

Verder verschaft u informatie omtrent de regio en de gebeurtenissen die zich hebben afgespeeld in de periode toen u zich in Gudermes bevond die strijdig is met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan u een kopie terugvindt in het administratief dossier. U verklaart dat er in zich in Gudermes, kort vóór het uitbreken van de tweede Tsjetsjeense oorlog, incidenten hebben voorgedaan tussen de troepen van de presidentiële garde en (de) Wahhabieten. U situeert deze incidenten die volgens u vier dagen hebben geduurd in juni of juli 1999, ongeveer twee maand vóór het uitbreken van de tweede oorlog in augustus - september 1999 (CGVS, verhoorverslag, p.7). Uit de hierboven vermelde informatie blijkt dat deze feiten echter plaats vonden in juli 1998, een jaar vóór het uitbreken van de tweede oorlog. Verder heeft u voor het Commissariaat-generaal verklaard dat de stad Gudermes vanaf oktober 1999 tot maart 2000 zonder gas heeft gezeten als gevolg van de tweede Tsjetsjeense oorlog (CGVS, verhoorverslag, p.5). Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie is terug te vinden in het administratief dossier, blijkt echter dat de gasvoorzieningen in Gu(r)dermes op 20 november 1999 was (waren) hersteld. U verklaart vervolgens dat president Poetin nooit een bezoek heeft gebracht aan de regio van Gudermes. U voegt er aan toe dat u dat zeker zou hebben geweten aangezien u al die tijd in Gudermes verbleef (CGVS, verhoorverslag, p.6). Uit de hierboven geciteerde bronnen blijkt echter dat President Poetin op 1 januari 2000 een bezoek bracht aan de Russische troepen bij Gudermes. Tot slot heeft u voor het Commissariaat-generaal verklaard dat (de) pro-Russische Tsjetsjeense regering altijd in Gronzy (Grozny) was gestationeerd in de periode waarin u in Gudermes, Tsjetsjenië, verbleef. Uit de geciteerde bronnen blijkt (dat de) pro-Russische Tsjetsjeense administratie in Gudermes gevestigd was, tot ze in oktober 2002 werd verhuisd van Gudermes naar Grozny. U heeft Tsjetsjenië verlaten begin januari 2002, in die periode bevond de pro-Russische Tsjetsjeense administratie zich dus nog steeds in Gudermes.

Deze vaststellingen ondergraven de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw verblijf in Gudermes tot november 2001 en, bijgevolg, van uw beweringen over uw problemen daar.

De documenten (kopie convocaties, kopie 2 pag. intern paspoort) die u voorlegt ter ondersteuning van uw tweede asielaanvraag, zijn echter niet van die aard dat ze deze conclusie kunnen wijzigen.

Gelet (op) bovenstaande elementen is het onmogelijk dat er in hoofde van u een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in (de zin van) de Vluchtelingenconventie kan worden weerhouden.

(...).

2. Overwegende dat verzoeker in een enig middel machtsafwendingsaanvoert en de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel; dat hij aanvoert dat “het bestuursorgaan alle rechtstreeks bij het besluit betrokken belangen moet afwegen”; dat hij opwerpt dat hij tijdens zijn interviews bij de betrokken asielinstanties zenuwachtig was en dat het bijgevolg zeer moeilijk was om “zijn levensverhaal op een gedetailleerde, chronologische en duidelijke manier” uiteen te zetten;

Overwegende dat verzoeker niet uitlegt waarin de machtsafwendingsaanvoer bestaat zodat dit onderdeel van het enig middel onontvankelijk is;

Overwegende dat, wat de ingeroepen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel betreft, dit laatste impliceert dat de bevoegde overheid (in casu de

Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen) haar beslissingen op een zorgvuldige wijze dient voor te bereiden; dat dit veronderstelt dat de bevoegde overheid haar beslissingen stoelt op een correcte feitenvinding, wat inhoudt dat zij zich dient te informeren over alle relevante elementen van de zaak om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen; dat om zich een juist beeld te vormen van de situatie waarin de vreemdeling zich bevindt op het tijdstip van zijn vluchtelingenverklaring, de Commissaris-generaal alle objectieve gegevens nagaat die hij nodig heeft om zijn beslissing te kunnen nemen; dat uit het administratief dossier blijkt dat hij de mogelijkheid had om zijn asielmotieven in het verzoekschrift tot dringend beroep uiteen te zetten en zo nodig te preciseren, en de motieven waarop zijn dringend beroep steunt uit te werken, en aan te geven waarom de bestreden beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken dient te worden hervormd; dat hij werd uitgenodigd voor een verhoor, dat plaatsvond op 23 januari 2003, waarbij verzoeker werd bijgestaan door een tolk die het Russisch machtig is; dat hij aldus de mogelijkheid heeft gehad om zijn asielmotieven op omstandige wijze uiteen te zetten, zijn argumenten te staven en eventueel nieuwe of aanvullende documenten in te dienen; dat uit het administratief dossier niet blijkt dat de Commissaris-generaal de bestreden beslissing op onzorgvuldige wijze zou hebben voorbereid; dat verzoeker niet aantoonde op welke wijze de Commissaris-generaal het zorgvuldigheidsbeginsel zou hebben geschonden;

Overwegende dat verzoekers argumenten met betrekking tot zijn psychische toestand tijdens de interviews, niet van aard zijn om de motivering van de bestreden beslissing te ontkrachten; dat van een kandidaat-vluchteling immers mag worden verwacht dat hij, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielaanvraag, de feiten die aan de basis liggen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente en geloofwaardige manier weergeeft aan de bevoegde asielinstanties, zodat op grond van dit relaas kan worden nagegaan of er met betrekking tot de kandidaat-vluchteling aanwijzingen bestaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951; dat de beslissing van een persoon om zijn land van herkomst te verlaten dermate fundamenteel en ingrijpend is, dat hij bij machte moet zijn om desbetreffend een volledig, coherent en geloofwaardig verhaal te vertellen; dat uit de bestreden beslissing bovendien blijkt dat de Commissaris-generaal tot de bedrieglijkheid van verzoekers asielaanvraag heeft besloten, wegens diens gebrekkige kennis van de stad waarin hij verbleef en wegens tegenstrijdigheden omtrent de regio en de gebeurtenissen die zich afspeelden tijdens zijn verblijf aldaar, getoetst aan de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt; dat verzoeker geen poging onderneemt om deze motieven te weerleggen doch enkel stelt dat hij zenuwachtig was en zich onmogelijk alle gegevens correct en in detail kon herinneren; dat dit evenwel niet verklaart waarom hij het antwoord schuldig bleef op elementaire vragen over de stad waar hij verbleef, en onjuiste informatie verstrekke met betrekking tot belangrijke feiten, die geen “details” zijn; dat de Commissaris-generaal derhalve terecht overwoog dat de geloofwaardigheid van verzoekers

verklaringen over zijn verblijf te GUDERMES tot november 2001 en zijn beweerde problemen aldaar, in het gedrang komt; dat de bestreden beslissing steunt op pertinente, deugdelijke en draagkrachtige motieven, die terug te vinden zijn in het administratief dossier; dat de Commissaris-generaal redelijkerwijze kon besluiten tot de bedrieglijkheid van verzoekers asielaanvraag; dat het enig middel ongegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen middel heeft aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig januari tweeduizend en vier, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	R. VAN DEN EECKHOUT,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DEN EECKHOUT.

D. MOONS.